

ANEKSIJA B I H

Odlukama Berlinskog Kongresa 1818.godine Austrija je dobila mandat za okupaciju B i H. To je praktično značilo da je sultan imao samo formalnu vlast nad pokrajinom, a da je vlada u Beču zavela svoju vojnopolicijsku i birokratsku upravu. Međutim, već od prvih dana okupacije diplomatija Dvojne monarhije pripremala je aneksiju (pripajanje) B i H. Razlog treba tražiti u težnji Austrije za prodorom na Metok preko Soluna, što je bio i krajnji cilj njene politike. U tom cilju zatražena je od Turske dozvola za izgradnju pruge od bosanske granice do Kosovske Mitrovice, koja bi prolazila kroz Novopazarski sandžak, gde bi se nadovezala na već postojeću prugu koja vodi do Soluna. Baron Erental smatrao je ovu komunikaciju za vojne i političke interese Austrije, pa ju je samim tim trebalo zaštititi. Najbolje rešenje vidjeno je u pripajanju bosanske teritorije.

Aneksija je proglašena 5.oktobra 1908. i naišla je na osudu pre svih, Rusije, Srbije i Turske. Francuska , Engleska i Italija osudile su aneksiju zbog ovog flagratnog kršenja odredaba Berlinskog Kongresa. Početkom 1909. godine Srbija je ostala usamljena u svom otporu aneksiji. Rusija je zbog otvorene nemačke pratnje prinudjena na popuštanje, dok je sultan od A-u dobio materijalno zadovoljenje i na taj način prihvatio nasilno oduzimanje njegovih suverenih prava u B i H. Marta 1909. Srbija je na nagovor Rusije prihvatila aneksiju. Ova kriza produbila je suprotnosti u međunarodnim odnosima.

BALKANSKI RATOVI

Nakon aneksilne krize Rusija se odrekla svoje tradicionalne politike da balkanska pitanja raspravlja sa Bečom. Novi partner vlade u Petrogradu postala je Italija. U Rakonidjiju su se 1909. sastali Nikolaj II i Viktor Emanuel III. Rezultat sastanka je bilo formulisanje novog načela: Balkan balkanskim narodima. Da bi suzbila želje Nemačke i Austrije za prodor ka Solunu, Rusija se zalagala za formiranje balkanskog saveza u koji bi stupila i Turska. Bugarska i Grčka odmah su odbile ovaj predlog, budući da su one u Turskoj videle područje za ostvarivanje svojih nacionalnih ciljeva. Srbija se priključila stavovima Atine i Sofije. Mladoturski režim u Istanbulu, nepoverljiv prema ideji saveza, politički se orijentisao prema Berlinu i Beču kao glavnim protivnicima ofanzivnih planova balkanskih država.

Težeći za dominantnim položajem na Balkanu, Rusija se odlučila za sprovođenje politike sporazuma sa balkanskim državama protiv Turske. Na njen poticaj dolazi do sklapanja balkanskog saveza koji se zasnivao na dvostrukim ugovorima Srbije, Bugarske i Grčke tokom 1912.godine. Rat je bio pitanje dana. Sukobi su započeli 8.oktobra 1912. objavom rata Turskoj od strane C. Gore. Nakon dva meseca borbe Turci su poraženi u Makedoniji od strane Srba (Kumanovska i Bitoljska bitka), u Trasiiji od Bugara, a u Egejskoj Makedoniji od Grka. Primirje koje je potpisano početkom decembra 1912. zaraćene strane iskoristile su u cilju ? za nastavak sukoba, budući da Turska nije prihvatila zahteve saveznika za ustupanje još nerešenih oblasti. Ratne operacije nastavljene su uspešno po saveznike zauzimanjem Jadrana i Skadra. Posredstvom velikih sila dolazi do sklapanja mira.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com